

Η ανάπτυξη του αναρχοσυνδικαλισμού στο μπαγκλαντές

Το αναρχικό εργατικό κίνημα του μπαγκλαντές εμφανίστηκε μέσα στα τελευταία 5 χρόνια πάνω στις στάχτες του αποτυχημένου μαρξισμού-λενινισμού. Το άρθρο αναφέρεται στην προηγούμενη περίοδο στην ιστορία του μπαγκλαντές, όπου ο μαρξισμός-λενινισμός ηγεμόνευε. Αυτή ήταν μια εποχή βαθιάς πίστης και αγάπης για τη σκέψη του Μαρξ, του Ένγκελς, του Λένιν, του Στάλιν, του Μάο Τσετούνγκ και του Τρότσκι. Ο αναρχισμός ήταν άγνωστη πολιτική ιδεολογία και πήρε αρκετές δεκαετίες μέχρι να εμφανιστεί ως ρεύμα στο μπαγκλαντές.

«Σεβόμασταν τα πορτρέτα των μαρξιστών ηγετών, μελετήσαμε τα βιβλία τους και ενσωματώσαμε τις ιδέες τους στην καθημερινότητά μας. Η επιδίωξη μας ήταν να γίνουμε σοσιαλιστές επαναστάτες. Είχαμε τόση πίστη στις πεποιθήσεις μας για έναν καλύτερο κόσμο που θυσιάσαμε τα ρούχα για βιβλία, τα τρόφιμα για χαρτί. Το σοσιαλιστικό κίνημα ήταν ήδη ενεργό στο μπαγκλαντές, όταν η γενιά μου πέρασε από τη μελέτη του σοσιαλισμού προς την ανάπτυξη ενός μαζικού σοσιαλιστικού κινήματος. Στη Ντάκα, την πρωτεύουσα, συμμετείχαμε στη διάδοση των φιλοσοβιετικών εφημερίδων, συμμετείχαμε σε φοιτητικές οργανώσεις και σε συνεντεύξεις. Εξηγήσαμε τον σοσιαλισμό στον λαό, στους εργάτες, στις εργάτριες, από τα εργοστάσια στα χωράφια. Η πορεία μας καθοδηγούταν από την επιστήμη και την ελευθερία της έκφρασης και εξαπλώναμε τις ιδέες μας χωρίς να την επιβάλλουμε στους άλλους. Αλλά αντιμετωπίσαμε δημόσια απόρριψη και αποτυχία των προσπαθειών μας.

Όταν μιλούσαμε σε μουσουλμανικές περιοχές, αρκετός κόσμος μας καταδίκασε για αθεϊσμό και αδικία. Και όπου δεν μας επικύρηξαν, μας δολοφόνησαν. Ο αγώνας μας ήταν μια ιστορία αιματοχυσίας. Έχουμε χάσει πολλούς/ες από τους/τις συντρόφους/σές μας. Και παρόλο που οι μηχανισμοί καταστολής μας βασάνισαν και μας σκότωσαν, συνεχίσαμε με το όνειρο της επανάστασης και τα βήματα προς αυτήν. Η δουλειά μας αύξησε τον αριθμό των σοσιαλιστικών οργανώσεων και υποστηρικτών στις πόλεις και τα χωριά. Σκοπός αυτών των οργανώσεων ήταν να πολεμήσουμε ενάντια στην τυραννία της καταπίεσης, κατά της εθνικής στρατιωτικής δικτατορίας και κατά του ιμπεριαλισμού.

Ήδη από το 1980 μαθαίναμε για τη Σοβιετική Ένωση και την αυταρχική της φύση και τις αντιφάσεις της Κίνας. Δεν πιστεύαμε ότι είναι η αλήθεια, ότι ο «επιστημονικός» σοσιαλισμός μπορεί να είναι ψευδής. Αντίθετα, πιστεύαμε ότι αυτό ήταν η υπεριαλιστική προπαγάνδα της CIA. Η επακόλουθη κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και η καταστροφή του αγάλματος του Λένιν μας σόκαραν σε μεγάλο βαθμό. Μαζί με το ανατολικό μπλοκ, οι σοσιαλιστικές χώρες του κόσμου άλλαξαν. Απομακρύνθηκαν από ακόμα και τον κατ' επίφαση σοσιαλισμό και προχώρησαν ανοιχτά σε μια καπιταλιστική αναδιάρθρωση.

Αυτό προκάλεσε τεράστιο σοκ στη σκέψη του κινήματός μας. Ξαναδιαβάσαμε τον μαρξισμό επανειλημμένα, τις βασικές αρχές του. Αλλά τίποτα από αυτά δεν μας βοήθησε να κατανοήσουμε καλύτερα την αποτυχία του «σοσιαλισμού». Εντούτοις, αρχίσαμε να ενδιαφερόμαστε για τους επαναστάτες που επέκριναν τον μαρξισμό-λενινισμό. Αυτό μας οδήγησε να διαβάσουμε τα έργα πολλών αναρχικών, όπως ο Mikhail Bakunin, ο William Godwin, ο PJ Proudhon, ο Peter Kropotkin, η Emma Goldman, ο Errico Malatesta, ο Alexander Berkman, ο Max Stirner, ο Élisée Reclus και ο Noam Chomsky. Τα έργα τους δεν είναι σε έντυπη μορφή, ούτε έχουν μεταφραστεί στα Bengali. Έτσι, το μέσο ανάγνωσης αναρχικών κειμένων ήταν το διαδίκτυο σε ξένες γλώσσες.

Μέχρι το 2012, πολλοί/ες από εμάς, πρώην μαρξιστές/ριες, αποκτήσαμε μια σαφή ιδέα του αναρχοσυνδικαλισμού από τις συνεχείς μελέτες μας στο Διαδίκτυο. Έχω συμμετάσχει σε αγώνες εργαζομένων στην παραγωγή τσαγιού από το 2000 και ήταν μεταξύ αυτών των εργαζομένων και στενών πολιτικών φίλων που εισάγαμε για πρώτη φορά τις αναρχοσυνδικαλιστικές ιδέες και πρακτικές μέσα από την ανάπτυξη του Συμβουλίου των Εργατών/ριών Τσαγιού. Αυτό το συμβούλιο δεν έφερε την επιρροή οποιουδήποτε δόγματος ή κόμματος. Επειδή όμως οι παλιές αυταρχικές πρακτικές συνεχίζονταν, ήταν απαραίτητη μια σαφής δήλωση του αναρχισμού και η ανασύνταξη των θέσεων με βάση τις αναρχικές αρχές. Έτσι την 1η Μαΐου 2014, πολλοί/ες αγωνιστές/ριες σχημάτισαν μια 25μελή επιτροπή από όσους/ες αφορούσαν οι αρχές του αναρχοσυνδικαλισμού. Η επιτροπή αυτή ενθάρρυνε την ανάπτυξη αναρχοσυνδικαλιστικών οργανώσεων σε πενήντα δύο μέρη στο μπαγκλαντές μέχρι σήμερα.

Επί του παρόντος, λαμβάνουμε βοήθεια από την Αναρχοσυνδικαλιστική Ομοσπονδία της Αυστραλίας για τη βελτίωση της οργάνωσής μας. Με τη βοήθειά τους, προσπαθούμε επίσης να γίνουμε μέλη του IWA-AIT.

Επιδιώκουμε την αλληλεγγύη από αδελφούς και αδελφές συντρόφους και συντρόφισσες σε όλο τον κόσμο. Θέλουμε να συνεργαστούμε.

AKM Shihab

basfsylhet@gmail.com

Sylhet, Bangladesh

June 2018.

Δείτε επίσης (στα Αγγλικά) τις βασικές πολιτικές θέσεις της Αναρχοσυνδικαλιστικής Ομοσπονδίας στο μπαγκλαντές [εδώ](#)

Πηγή: [libcom](#)

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα m[Ⓐ]nifesto